

גמ"ר 9499/05/17 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד ארז שי אשר, מטעם הסנגוריה הציבורית

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
גמ"ר 9499-05-17 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ'
שוע אשר

לפני כבוד השופטת צפורה משה
המאשימה: פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד קסה קארי
נגד

הנאשם: ארז שי אשר
ע"י ב"כ עו"ד אניקין,
מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום שעניינו תאונת דרכים אשר תוצאותיה גרימת מוות.

הנאשם הודה והורשע ביום 14.1.19, לאחר שחזר בו מכפירתו, בכתב אישום המייחס לו עבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, עבירה לפי סעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א -1961. (להלן: "פק' התעבורה").

חוק העונשין, התשל"ז - 1977 ייקרא להלן: "חוק העונשין".

כתב האישום:

על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם נהג רכבו ביום 2.2.17 בשעה 15:45, או בסמוך לכך, באור יהודה, ברכב מסוג פולקסווגן, מ.ר. אאאא (להלן: "הרכב"), מצפון לדרום, ברחוב יחזקאל קזז, לכיוון צומת הרחובות יחזקאל קזז וצבי פנקס (להלן: "הצומת"), בנתיב הימני מבין שני נתיבים בכיוון נסיעתו, בכביש דו סטרי בעל שני נתיבי נסיעה לכל כיוון.

לאחר הצומת ברחוב יחזקאל קזז, בסמוך לבית שמספרו 41 ממוקם מעבר חצייה לא מרומזר,

(להלן: "מעבר החצייה").

מדובר ביום בו שרר מזג האוויר נאה, ראות טובה ותאורת רחובות תקינה, כביש תקין, נקי ויבש, דרך עירונית כשהמהירות המותרת בה היא 50 קמ"ש.

מעבר החצייה האמור, ממוקם במרחק של 3.6 מטרים לאחר קו הצומת הדרומי וניתן להבחין בו בבירור, במרחק של לפחות 30 מטרים.

אותה עת, החל מר י"י, יליד 1930, מסתייע במקל הליכה (להלן: "המנוח") לחצות את רח' יחזקאל קזז במעבר החצייה מימין לשמאל בכיוון נסיעת הנאשם.

הנאשם לא שם לב לדרך שלפניו ופגע בעוצמה במנוח, כשזה הספיק לחצות כ-1.45 מטרים מרחב מעבר החצייה.

המנוח נזרק אל עבר שמשות המכונית ואז הוטל אל הכביש.

כתוצאה מהתאונה נפצע המנוח והובהל לבית החולים תל השומר, כשהוא סובל משברים בצלעות, באגן בעצם הבריח, בעצם הזרוע, בעצם השוק ובארוכת העין, מחתך בכבד וכן מדימומים פנימיים במקומות שונים בגופו. כעבור יומיים, בתאריך 4/2/17 המנוח נפטר.

הן התאונה והן מותו של המנוח נגרמו כתוצאה מרשלנות חמורה של הנאשם.

הנאשם נהג בקלות ראש, ברשלנות חמורה ובחוסר תשומת לב לחיי אדם.

הנאשם לא הביט לעבר המדרכה ובחלק הימני של מעבר החצייה.

הנאשם נהג מבלי שנקט באמצעים הדרושים כדי למנוע סיכון או פגיעה במנוח, לא האט את רכבו לפני מעבר החצייה, ולא אפשר למנוח להשלים את חציית מעבר החצייה בבטחה.

הנאשם לא התאים את מהירות נסיעתו לתנאי הדרך ולא הבחין במנוח עד סמוך לפגיעתו בו.

במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם, ברשלנות למות המנוח.

הכרעת הדין:

בתחילה כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, אלא שביום 14/1/19, במהלך שמיעת ההוכחות, זאת לאחר שנשמעו חלק מעדי התביעה ובתוך כך **עדות בוחן התאונה ע/ת 3, רס"ב שלמה מזרחי**, חזר בו הנאשם מכפירתו והודה במיוחס לו בכתב האישום במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים.

הסדר הטיעון:

הצדדים הסכימו על הסדר סגור באשר לחלק מרכיבי הענישה, ולפיו הנאשם יודה ויורשע במיוחס לו בכתב האישום ולעונש יעתרו הצדדים במשותף לעונשים הבאים:

מאסר בפועל בן 8 חודשים אשר ירוצה מאחורי סורג וברח,

פסילה בפועל של רישיון הנהיגה של הנאשם למשך 4 שנים, זאת בניכוי הפסילה המנהלית והשיפוטית אותה ריצה הנאשם.

פיצוי כספי בסך של 10,000 ₪ לבנו של המנוח אשר ישולם ב- 10 תשלומים החל מחודש 1/19.

כמו כן, הסכימו הצדדים על רכיבי ענישה נוספים: מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס,

זאת בטיעון פתוח ולשיקול דעת בית המשפט.

לדברי ב"כ המאשימה ההסדר נעוץ בנסיבות כתב האישום, כשלים ראייתיים, הודאת הנאשם ונסיבותיו האישיות של הנאשם.

הסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים אושר על ידי הנאשם בחתימת ידו, הוגש לתיק וסומן **ת/1**.

במסגרת ההסדר הצהירה המאשימה כי מלאה חובתה על פי **סעיף 17 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001**.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש:

ההגנה בחרה שלא לשלוח את הנאשם לתסקיר מבחן וביקשה דחיית מועד שמיעת הטיעונים לעונש.

ביום 27/3/19 טענו הצדדים לעונש, במהלכם נשמעו דברי הנאשם ובת זוגו, אשר מסרה עדות אופי לזכותו.

טיעוני המאשימה :

במסגרת טיעוניה לעונש הגישה המאשימה את הראיות הבאות:

גיליון הרשעות פלילי ותעבורתי של הנאשם - **ת/25 ו- ת/26**

ב"כ המאשימה המלומדת טענה, כי ביום 14/1/19 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של גרימת מוות ברשלנות.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.2.17 נהג הנאשם באור יהודה, ברחוב יחזקאל קזז, לא שם לב לדרך ופגע במנוח, אשר היה בדרכו לחצות מעבר חציה.

המנוח נפטר כעבור יומיים.

הנאשם בחר לכפור בעובדות כתב האישום ומרבית עדי התביעה נשמעו.

במסגרת הסדר הטיעון עתרו הצדדים לענישה משותפת, כאשר בבסיס השיקולים להסדר עמדו מחד, חומרת העבירה, ערך קדושת החיים ושיקולי הרתעה המובילים לגזירת עונש מאסר מאחורי סורג ובריא, ומאידך, קושי ראייתי מסוים, הודאת הנאשם, לקיחת האחריות, הבעת החרטה, שבאה לידי ביטוי בתשלום הפיצוי לבנו של המנוח וכן גם החיסכון בזמן השיפוט.

התובעת המלומדת הפנתה הן לגיליון ההרשעות הפלילי והן לתעבורתי וציינה כי כעולה מהרישום הפלילי, הנאשם ריצה בעברו עונש מאסר מאחורי סורג ובריא בגין עבירת שוד, משנת 2007 (גזר הדין משנת 2008).

באשר לרישום התעבורתי, טענה כי בעברו של הנאשם 36 הרשעות תעבורה, אחרונה משנת 2013.

לטענתה, מדובר בענישה העומדת ברף התחתון של מתחם הענישה, אם כי אין עסקין בסטייה ממתחם העונש ההולם.

באשר לרמת הרשלנות השיבה כי, **מדובר ברשלנות ברף הבינוני** וניתן למקם את הענישה בנסיבות תיק זה ברף התחתון ולהסתפק בהשתת 8 חודשי מאסר בפועל וזאת בהתחשב אף בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

טיעוני ההגנה :

ההגנה פרטה נסיבותיו האישיות של הנאשם, גרוש, אב ל-4 ילדים ונמצא בזוגיות, עובד במסגרת עסק משפחתי השייך לאביו.

ההגנה הצטרפה לטיעוני המאשימה באשר לנסיבות שהובילו את הצדדים לגיבוש הסדר הטיעון.

לטענתה, הנאשם אמנם כפר וניהל הוכחות בתיק, אלא שלדבריה אין מדובר בכפירה בעלמא, שהרי היו להגנה טענות באשר לעבודת הבוחנות, וכי בסופו של דבר התביעה השתכנעה שאכן היו מחדלים בעבודת הבוחנות עליהן הצביעה ההגנה, כמו למשל: אי בדיקת טענת הנאשם בעניין "רכב ההסעות" שנסע לפניו ואשר נטען על ידו כבר בתחילת חקירתו כי הסתיר לו את מעבר החציה ואת שדה הראיה; כמו כן, הניסוי היחידי שביצע הבוחן היה במצב של "ללא הפרעה" ויש

בכך משום חוסר ראייתי משמעותי.

על אף התיקון לחוק שנכנס לתוקף ב-1.4.19, ועל אף שניתן היה להמיר את עונש המאסר בעבודות שירות, הסכימו הצדדים, על דעתו של הנאשם, כי יוטל עליו עונש מאסר בפועל ממשי מאחורי סורג ובריה בן 8 חודשים.

ההגנה מסכימה עם המאשימה כי מדובר בעונש מאסר המצוי על ספו של הרף התחתון, העומד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ואולם יש לאזן זאת בכך שהנאשם עומד לרצות עונש מאסר בפועל של ממש, מאחורי סורג ובריה, וכן פסילה בפועל של רישיון הנהיגה למשך 4 שנים (בניכוי כל פסילה שריצה במסגרת התיק).

ההגנה ציינה כי מדובר בהסדר סגור וכי אין חובה להציג מתחמי ענישה.

הסניגור המלומד עתר להתחשבות בית המשפט ונימק זאת בחזרת הנאשם מכפירתו, לקיחת האחריות, הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי.

הסניגור ציין כי מדובר באירוע טראומתי לנאשם ולבני משפחתו, וזאת, כמובן, מבלי להקל ראש בסבלה של משפחת המנוח.

עוד מסר כי אחת מבנותיו של הנאשם עברה בזמנו אירוע טראומתי ביותר ומאז אותו אירוע היא לא מצליחה להתאושש, מתגוררת בפנימייה ומגיעה לביתה רק בסופ"ש.

הנאשם נוהג שנים רבות ועברו התעבורתי אינו מכביד ביחס לוותק נהיגתו.

הנאשם:

לדבריו עבר 5 צנתורים והינו סובל מסכרת נעורים אשר בגינה הוא נאלץ להזריק 10 פעמים ביום.

הנאשם הביע חרטה וציין כי עבר משבר ולא ישן בלילות בשל האירוע נשוא כתב האישום.

הנאשם הדגיש כי הודה ולקח אחריות.

עוד ספר על מצבה האישי של בתו בשל האירוע שחוותה.

לאביו עסק לקרמיקה והוא מסייע לו. אביו תומך בו כלכלית. הוא מקבל קצבת נכות מהמל"ל.

באשר לעברו הפלילי, מדובר בעבר ישן.

לשאלת בית המשפט לעניין עבירה משנת 2014, העסקת עובד זר, השיב כי מדובר בעבירה במסגרת העסק השייך לאבי.

באשר לעברו התעבורתי, מסר כי מרבית העבירות הישנות, מסוג ברירת משפט.

בת זוגו של הנאשם:

מסרה כי היא והנאשם בזוגיות מזה 12 שנה.

לדבריה מאז התאונה קשה לו להירדם בלילה.

מדובר באדם רגיש ובעל לב טוב.

דין והכרעה:

בתיקון 113 לחוק העונשין נקבע עקרון ההלימה המנחה את בית המשפט בבואו לגזור את העונש.

עקרון זה קובע קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה נסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל.

בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את **מתחם העונש ההולם** למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות **בסעיף 40ט. לחוק העונשין.**

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את **העונש המתאים, בתוך המתחם**, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות **בסעיף 40יא. לחוק.**

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי **סעיפים 40ד.**
ו40ה. לחוק.

בפסיקה נקבע לא אחת, כי הענישה בעבירה בה הורשע הנאשם היינו, גרימת מוות ברשלנות, צריכה לשקף ולתת ביטוי לקדושת חיי אדם אשר על לא עוול בכפו קיפח את חייו וכי נוכח הקטל המשתולל בדרכים, אין מנוס מלהעדיף את גורם ההרתעה בענישה והגנה על האינטרס הציבורי על שלום הציבור, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, גם אם מדובר בנאשם שעד למועד ביצוע העבירה והרשעתו בה ניהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין, (ראו ת"פ 43073-11-13 מ"י נ' עמוד 6

זובידאת, (פורסם באתר נבו).

בעת גזירת הדין, בית המשפט בוחן בין היתר את מידת הרשלנות המיוחסת לנאשם, אשר בעטיה נגרמה התאונה שהובילה בסופו של דבר לקיפוח חיי אדם. נקבע כי, אמת המידה המרכזית לגזירת הדין היא כאמור מידת הרשלנות (ראו בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מ"י).

בענייננו, אני קובעת כי ניתן לדרג את רשלנותו של הנאשם ולמקם אותה ברף הבינוני של דרגת הרשלנות, זאת לאור מכלול הנתונים אשר הובאו במהלך שמיעת הראיות והשיקולים שהביאו את הצדדים להסדר כמו גם עמדת המאשימה עצמה.

יודגש כי מדובר בתאונה אשר ארעה בצהרי היום, בתנאי מזג אויר נאה וראות טובה בתוך מעבר חצייה, מקום בו אמור הולך הרגל להרגיש בטוח.

(בהערת אגב יצוין כי בכתב האישום ייחסה המאשימה לנאשם רשלנות חמורה).

הענישה הראויה לנאשם בענייננו:

בע"פ 6755/09 ארז אלמוג נ' מ"י ציין בית המשפט העליון כי בבוא בית המשפט לגזור דינו של אדם אשר הורשע בעבירות גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים, ניצבים לפניו 3 כללים מנחים:

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך כלל, הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".

הערך המוגן הינו שמירה על קדושת החיים, וכן מתן תחושת בטחון למשתמשי הדרך. בעניין זה, מפנה גם לדבריו של כב' השופט, אברהם אליקים, סגן נשיא, בבית משפט המחוזי בחיפה בגזר דין שניתן בת"פ 43073-11-13 מדינת ישראל נ' סלים זובידאת.

אכן אין מקרה אחד זהה למשנהו, ואכן לעיתים בשל נסיבות שונות יסכימו הצדדים לסטות מרף הענישה, יחד עם זאת משהורשע אדם בעבירה של גרימת תאונת דרכים אשר בצידה תוצאה קטלנית על בתי המשפט ליתן לכך ביטוי עונשי מוחשי.

כאמור, בעניינו מדובר בהסדר סגור באשר לעיקר רכיבי הענישה.

לאור מכלול השיקולים כפי שפורטו על ידי הצדדים והתרשמותי מן הראיות שנשמעו בפניי עד כה הנני קובעת כי מדובר בהסדר אשר בכללותו עומד במתחם הענישה ולוקח בחשבון הן את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המיוחסות לנאשם והן נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות נשוא כתב האישום כמצוות המחוקק **בסעיף 40א. לחוק העונשין.**

הנאשם כבן 44 שנים, גרוש ואב ל- 4 ילדים, נוהג משנת 1993, לחובתו 36 הרשעות תעבורה קודמות אחרונה משנת 2013.

מרבית העבירות אמנם ישנות ומסוג ברירת משפט אם כי הן כוללות בחובן תאונת דרכים ועבירת מהירות מסוג הזמנה לדין.

באשר לרישום הפלילי מדובר במי שלחובתו 3 הרשעות קודמות, אחרונה משנת 2014 שעניינה העסקת עובד זר וקודמתה, עבירה משנת 2013 שעניינה הימורים.

כמו כן לחובת הנאשם עבירה חמורה שעניינה שוד אשר בגינה ריצה הנאשם מאסר בפועל, יחד עם זאת מדובר בעבירה ישנה משנת 2007.

ההגנה והנאשם פרטו נסיבותיו האישיות של הנאשם: חולה סכרת, מקבל קצבת נכות מהמל"ל, עובד בעסק של אביו, אשר לדברי הנאשם אף תומך בו כלכלית.

אחת מבנותיו עברה, כאמור, אירוע טראומתי והיא מתגוררת בפנימייה.

ההגנה חזרה והדגישה את הבעת החרטה, כמו גם השפעתה הטרואומטית של התאונה על הנאשם ומשפחתו.

לא עלמה מעיני גם עדות האופי בדבר אופיו החיובי של הנאשם שנשמעה מפי בת זוגו הנמצאת עימו בזוגיות מזה 12 שנים.

הנאשם לקח אחריות על מעשיו והודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ואיני מוצאת פסול בכך שהודאתו באה לידי ביטוי בשלב מתקדם של שמיעת הראיות.

התרשמותי מהנאשם כי דבריו כנים ואמתיים והוא אכן חווה וחווה את האירוע באופן טראומטי.

שיקול דעתו של בית המשפט בעת קביעת העונש הראוי, לעבירות בהן הורשע הנאשם מורכב ממערכת שיקולים רחבה אשר לוקחת בחשבון את תוצאות התאונה ונסיבותיה וכן את נסיבותיו של הנאשם, ואת האינטרס החברתי שבענישה.

ההסדר, אשר הוסכם על הצדדים הינו תוצר של משא ומתן אשר התנהל בין הצדדים במהלך שמיעת הראיות ובמסגרתו נלקחו בחשבון הקשיים והכשלים אשר אותרו במהלך ניהול המשפט.

עם זאת חשוב לציין כי, לא נעלמו מעיני תוצאות התאונה. המנוח קיפח את חייו עת ביקש לחצות את הכביש במעבר חצייה וזו יכולה הייתה להימנע לולא אותה רשלנות של הנאשם אשר יאלץ להתמודד מידי יום ביומו, במשך כל חייו, עם תוצאות אירוע זה.

ביחס לרכיב המאסר בפועל כמו גם הפיצוי לבן משפחת המנוח, אני קובעת כי ההסדר הינו סביר ועומד במתחם הענישה.

באשר לרכיב הפסילה בפועל, גם אם הוא מקל במידת מה עם הנאשם, לא מצאתי לנכון להחמיר עם הנאשם מעבר להסכמה בין הצדדים, שכן באיזון הכולל ביחס לתקופת המאסר בפועל אשר הוסכם כי תרוצה מאחורי סורג ובריה, על אף התיקון לחוק, הרי שמדובר בענישה סבירה והולמת.

משנאמר כל זאת, ולאחר שנשקלו כל השיקולים הרלוונטיים אשר צוינו לעיל, לאחר עריכת איזון בין רכיבי הענישה השונים, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 8 חודשים, אשר ירוצה מאחורי סורג ובריה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונש המאסר בתאריך 16/6/19 עד לשעה 08:00 בכלא ניצן, או במקום אחר, על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מהיום על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או גרימת מוות ברשלנות (סעיף 67 לפקודת התעבורה וסעיף 304 לחוק העונשין בצירוף סעיפים 64 ו-40 לפקודת התעבורה).

3. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים בפועל בניכוי ימי פסילה המנהלית והשיפוטית אשר רוצו זה מכבר, בכפוף להמצאת אישורים מתאימים.

רישיון הנהיגה מופקד. אין צורך בהפקדה.

המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה.

4. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים על תנאי

למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה ויורשע בגינה.

5. פיצוי בסך 10,000 ₪ אשר יועבר לבנו של המנוח, כאמור בהחלטתי מיום 27/3/19.

6. קנס כספי בסך של 4,000 ₪. הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים ורצופים כשהראשון יאוחר מיום 3/11/19. בהם עד ולא

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב יפו תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אייר תשע"ט, 15 מאי 2019, בנוכחות הצדדים.